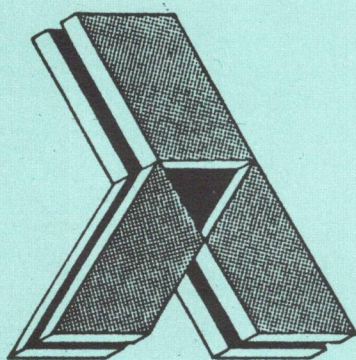


LAMBDA

6

1992 ROČNÍK 3



Červen

Červen je láska

Vyprahlá Žíznivá

Výkřik ptáka

delší než noc

Kaleidoskopické

hemžení hvězd

Náhlé blýsknutí smrti

na hrázi rybníka

Obloha plná

nekonečných pohledů

Zvonění přejeví

za utonulé

Červen jsme my

A v pokosené trávě

otisky našich prstů

Každou noc

snímá je rosa

do své kartotéky

nezániku

Jiří Janíček

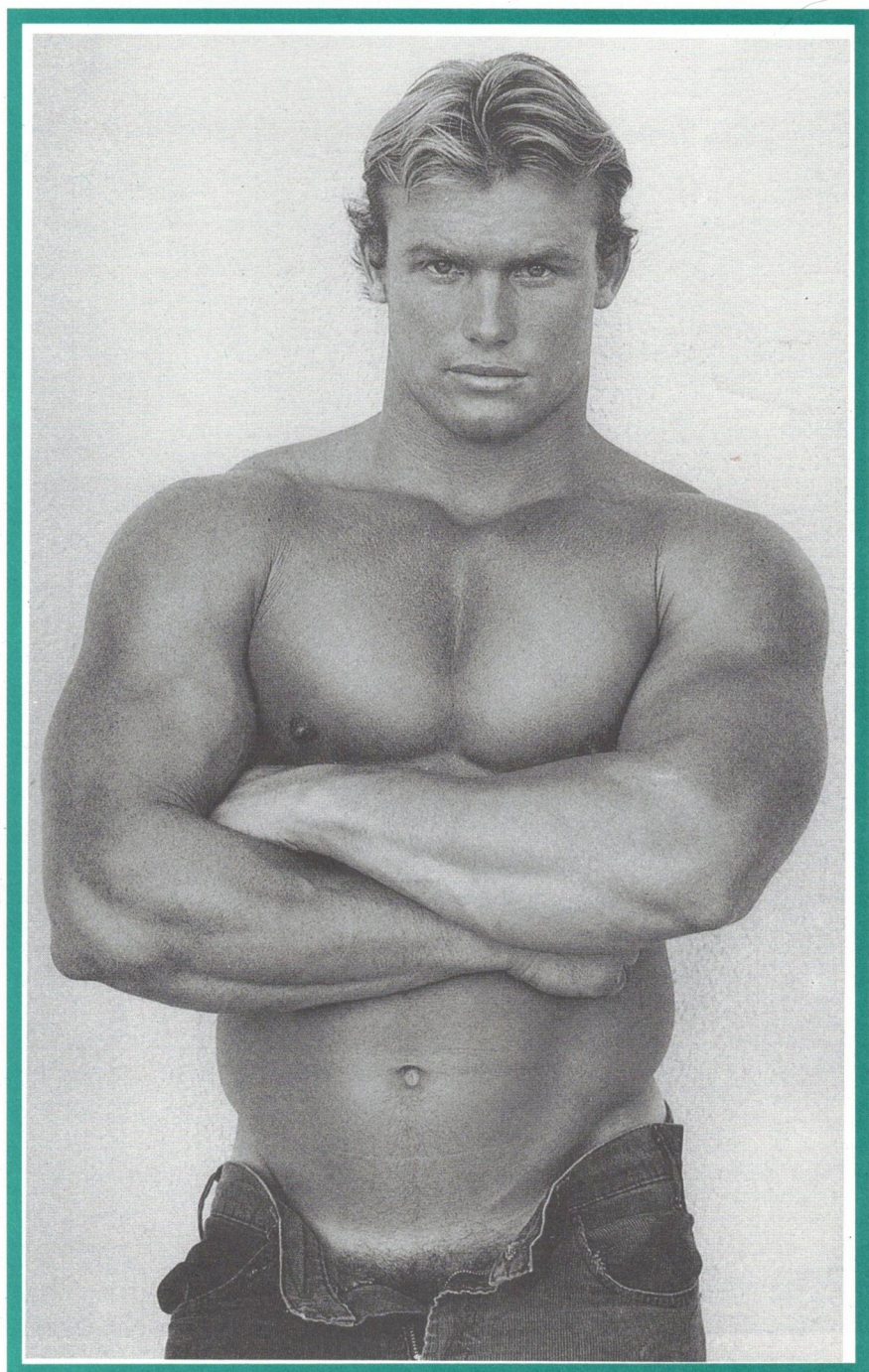




Foto pouze pro Lambdu: Studio 9D — New York

VYROČÍ MĚSÍCE

ČERVNA

SAŠA MACHOV

Zemřel 23. června 1951 v Praze; narozen 16. 7. 1903 ve Zhoří u Pacova. Vl. jménem František Alexander Mařha.

Tanec vystudoval u primabaleriny ND Jelizavety Nikolské, jejímž byl i pozdějším partnerem. Působil jako choreograf v Osvobozeném divadle a Divadle E. F. Buriana. Válku prožil v Řecku jako voják čs. afrického sboru, ale pro onemocnění malárií odešel do Londýna, kde pohostinsky nastudoval tance do Prodané nevěsty.

V roce 1948 byl jmenován šéfem baletu Národního divadla v Praze. Během tří let vytvořil z nesourodého baletního sboru ukázněné a ambiciózní těleso, schopné zhostit se i nejnáročnějších úkolů.

Jeho choreografie čs. novinek, jakými byla Viktorka a Filosofská historie, ale i titulky světové baletní dramaturgie, např. Šípková Růženka (Čajkovskij), Romeo a Julie (Prokofjev), Noc na Lysé hoře (Musorgskij), Petruška (Stravinskij) — bezesporu patří k tomu nejlepšímu v poválečném vývoji českého baletu.

Saša Machov skončil sebevraždou, neboť se nedokázal vyrovnat s nepravdivým obviněním Z. Nejedlého, že úmyslně poškozujícím sovětské tanečnický.

-ZdZ-

ZE SPOLEČNOSTI

V sobotu 25. dubna 1992 otevřeli dva životní partneři první oficiální Gay Klub v Praze. Najdete jej v Praze 5 — Smíchově ve Zborovské ulici (výpadovka od bývalého tanku), roh Petřínské. Gay klub nese jméno America a Michael Genger s Davidem Kalvodou se těší na vaši návštěvu.

Kromě diskoték zde chtějí pořádat i přednášky na téma safer sexu, různé besedy s umělci, kteří jsou gayové nebo příznivci. Je to první pražský podnik financovaný a provozovaný gayi.

Otevřeno: PO—ST: 20.30—04.00
ČT—NE: 20.30—05.00

6. května 1992 zemřela ve svém pražském bytě světoznámá německá a později americká filmová hvězda — velká přítelkyně gayů — Marléne Dietrichová, ve věku 90 let.

Z jejích filmů vyjmenujme ty nejznámější:

Modrý anděl, Maroko, Šanghajský expres, Plavovlasá Venuše, Píseň písní, Zahrada Allahova, Norimberský proces. Shodou okolností svůj první film (Takoví jsou muži — 1922) i poslední film (Krásný gigolo — 1978) natočila v Německu.

Všechny nejslavnější filmy má však natočené v Hollywoodu.

Doporučuji vám knihu jejích vzpomínek s názvem BERTE JEN MŮJ ŽIVOT (vydanou u nás v roce 1985 slovensky a v roce 1991 česky)

Vtipné a inteligentně glosované postřehy o Jeanu Cocteauovi Jeanu Maraisovi a tanečnicích Rudolfu Nurejevovi a Michailu Baryšnikovovi stojí za přečtení a zamýšlení.

26. května oslavil kulaté životní jubileum náš velký přítel a příznivec časopisu, Vojta K.

Přejeme mu do dalších let především skálopevné zdraví a tak krásnou životní pohodu, jaká panovala při velkém večírku pořádaném právě k oslavě jeho narozenin.

RECENZE

Knihy pro Vás . . .

Knihy s gay tematikou přestávají být osamělými vlaštovkami a začínají se objevovat na pultech knihkupectví stále častěji. Chceme Vás upozornit nejen na „horké“ novinky, ale i na publikace, které si zaslouží Vaši pozornost.

V tomto roce vyšly dva detektivní romány v nakladatelství Regent Artpress. Jejich autorem je Michael Navy a jmenují se „Zlatý hoch“ a „Malá smrt“.

V knize „Zlatý hoch“ se setkáváme s mladíkem, který je obžalován, že vraždil ze strachu z prozrazení své sexuální odlišnosti. Každý z nás miluje podle svého založení. Toto založení však vraha zavedlo na prázdné místo, kde je velice lehké jak umřít, tak milovat.

Solidní zápletky a překvapující závěr decentně napsaného příběhu ze života amerických gayů rozhodně čtenáře nezklame.

V druhém příběhu si autor bere na mušku zbohatlíky, které žene nezřízená chamtivost. „Žal je polovinou spravedlnosti. Ten zbytek, to je naděje . . .“, říká jedna z postav „Malé smrti“. Naději dodává sympatický právník Henry Rios, který vystupuje v obou románech. Přitažlivý Henry bojuje proti předsudkům heterosexuálů, neboť i on se neskrývaně řadí k 4% menšině. Dokáže milovat a hájit práva těch, kteří nevydrželi tlak okolí a pomocí drogy si vymazávají mozek.

Obě Navyho díla patří mezi působivé a svěží čtení, svou kvalitou solidně reprezentují detektivní žánr.

-J. Jaronek-

Od vydání knihy Johna Cheevera „Věznice Falconer“ uplynuly sice už skoro 2 roky, ale přesto by neměla ujít Vaši pozornosti. Vydalo ji nakladatelství ODEON v r. 1990.

Hlavní hrdina — Farragut zabil svého bratra a odpykává si trest v americké věznici Falconer. Původem intelektuál

z bohaté rodiny, má krásnou manželku a milujícího syna, ale přesto není šťastný. Ve věznici Falconer, v místě omezené svobody a nedůstojného ponižování, ho kupodivu nečekají muka, ale láska. Krátký milostný román s jedním spoluvězněm na něho zapůsobí jako oživující prostředek. Děj je tvořen epizodami z vězení, Farragutovými vzpomínkami a životními příběhy jeho spoluvězňů a nevyhnutelně spěje k optimistickému až pohádkovému zakončení.

Autor knihy J. Cheever žil klidným a šťastným manželským životem. Ale zároveň dlouhá léta jako bisexuál tajil a potlačoval nutkání své druhé sexuální přirozenosti. V roce 1970 spolupracoval J. Cheever s věznicí „Sing-Sing“ tím, že vedl pro vězně vzdělávací kursy. Právě tam poznal osobitý, drsný jazyk vězňů. Později se sám sblížil s mladým propuštěným vězněm a tak, mimo jiné, poznává z autentického vyprávění vztahy jak mezi vězni navzájem, tak mezi dozorcí a vězni, výbuchy násilí a nenávisti, ale i lásky a potlačovaného sexu.

Tento autobiografický román řadí autora Johna Cheevera k odvážným gay spisovatelům, objevujícím v beletrii existenci dosud zatajovaných mikrosvětů a sociálních skupin, paralely mezi vlastní svobodou a vnitřním uvězněním.

Knihu přeložil a doslov napsal spisovatel a překladatel Radoslav Nenadál. Nenadálůva kniha „My tě zazdíme, Aido“, popisující život gayů u nás, patří též k vlaštovkám tohoto literárního žánru na našem knižním trhu.

-aku-

λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ

„Mužský akt“, sbírka Völkra Janssena

Nová antologie na téma „Mužský akt“; skromný a zároveň všeobsahující název. Pod titulem „Janssenova sbírka“ se skrývá ten, kdo veden jen svým vlastním vkusem, sesbíral dohromady obrazy nahých mužů, obrazy patřící jen do snů gayů. Krásná, pevná, svalnatá těla, dlouhé penisy s poloviční erekcí, pružné hýždě, stříbrošedý obraz právě zrozené fantazie. Tento muž, jako bezejmenný, neosobní objekt (až na malé výjimky), využívá svou nenucenou nahotu jen k tomu, aby nás vzrušil. Janssen dovoluje divákům letmý pohled do snů.

Stodvacetistránový katalog „Mužský akt“ spolu se stejnojmennou výstavou v Janssenově fotogalerii (Pfalzburger Strasse 76—, 100 Berlin 15) je svými 39,80 DM levný a nabízí rychlý průřez velkými jmény mužské fotogalerie, od Roberta Mapplethorpa, přes K. Dundoona až po H. Röttgena, a také současně známého Bruce of Los Angeles.

Výstava se konala bohužel jen do konce dubna 1991, katalog je však ještě v prodeji.

(z čas. „MAGNUS“ č. 4/92 z něm. volně přel. — R.)

Horoucí večer

Horký letní den se chýlil ke konci a ve dveřích zarachotil klíč. Petr vstoupil do předsínky a skopl s nohou sandály. S hrstí pošty v ruce vstoupil do pokoje a jemný vlas koberec jej pošimral na bosých chodidlech. Petr zběžně prolístoval pár dopisů, které před chvílí vyzvedl ze schránky a bez patrného zájmu je pohodil na konferenční stůl. Podle hodin byl sice již podvečer, ale vedro ještě neohdalo předat vládu nad dnešním dnem.

Petr si bezmyšlenkovitě přetáhl přes hlavu propocené tričko, které se mu nepříjemně lepilo na záda. Navyklým pohybem jej odhodil na křeslo a začal si rozepínat džíny. I ty dopadly na křeslo a vzápětí za nimi následovaly slipy. Petr se protáhl ve slastné nahotě a jeho pohled zabloudivil k velkému zrcadlu v rohu pokoje.

Ve skle se odrážela část pokoje a nahá postava asi pětadvacetiletého muže. Jemný obličej rámovaný černými vlasy, rovné obočí pod nímž hleděly jasně modré oči, hladce oholená tvář s modravým nádechem po hustých a tmavých vousích. Postava, příjemně vypracovaná pravidelným plaváním a rekreačním tenisem, prostá jakéhokoliv zbytečného tuku. Na zcela zřetelně vystouplých prsních svalech rudě žhnuly terče bradavek. Úzký pas a štíhlé boky, do všeho spočívalo na štíhlých nohou s patrnými svaly a porostlými poměrně hustými černými chloupky. Pruh chloupků se táhl také přes břicho a dole v rozkroku přecházel do husté černé rozsáhlé houštiny. Z této hebké houštiny vystupoval úctyhodný úd, který teď, v klidném stavu, visel pokojně dolů, majestátně se svými třinácti centimetry délky.

Petr rozhodně nebyl typ, který by vyhledával příležitosti k obdivování sama sebe. Pohled, který věnoval svému obrazu v zrcadle byl nepřítomný, jakoby zahleděný kamsi do dále a gesto Petrovy pravé ruky, kterou si přejel pomalu od hrdla, přes hrudník a břicho až do rozkroku, bylo bezmyšlenkovité. Šlo zřejmě o jakýsi výraz touhy po někom, kdo byl tam v dále, kam hleděly Petrovy oči.

O něco později, kdy den již vystřídala vlahá letní noc, ležel Petr na lůžku, stále oděný jen do půvabů mladého pohledného muže a přemýšlel.

Ozval se lehounký šramot, pak se pohnula klika, a dveře se pomalu otevřely. Petr pozvedl hlavu a podložil si jí předloktím levé ruky. Odhalil tak zrakům příchozího podpažní jamku s chomáčkem také černých chloupků, ještě lesklých krůpěmi vody od předchozího sprchování.

Tím příchozím byl blondatý mladík asi tak dvaadvacetiletý oblečený do nátělníku s vykrojenými rukávy a džínových kraťasů. Petr viděl příchozího poprvé v životě, přesto se však vůbec nedivil tomu, že se u něho neznámý objevil. Bral to prostě jako nějaký příjemný sen.

Neznámý mladík bez jediného slůvka vysvětlení přistoupil pomalu k Petrovu lůžku a s viditelným potěšením si prohlédl mladého muže ležícího před ním. Vzápětí se posadil naklonil se k Petrovi a jejich rty se spojily prvním polibkem. Pak se neznámý opět postavil a s pohledem upřeným na Petra, který se usmíval a zcela jasně věděl co bude následovat, si začal rozepínat kraťasy.

Nejprve si pomalu rozepnul knoflík a vzápětí zip, pak vsunul obě ruce podél boků do kalhot a počal je sunout dolů. První se objevilo ploché břicho, pak medově zlatavé ochlupení v rozkroku a nakonec celé přirození. Kraťasy a nátělník byly jediné dva kusy oděvu, který měl neznámý mladík na sobě. Jakmile byly kalhoty v půli stehén, jejich majitel je nechal spadnout na zem a začal si přes hlavu stahovat nátělník. Vzápětí stál před Petrem také nahý a dopřál mu chvíli, aby si jej mohl prohlédnout.

Sympatická tvář s modrými očima a rudými rty, svalnatá sportovní postava, atletický hrudník, nohy, předloktí, břicho a rozkrok, to vše porostlé zlatem. Celé tělo bylo jednotlivě opálené a vybízelo k laskání.

Když už bylo další vyčkávání nesnesitelné, ulehl mladík k Petrovi na lůžko a jejich rty se spojily podruhé. Tentokrát se však nespojily pouze rty, obě nahá těla se k sobě přitiskla v maximální možné míře. Petr si palčivě uvědomoval tu slast držet v náručí nahé tělo, byla to jedna z věcí, která mu ve chvílích samoty nejvíce chyběla.

Oba mladíci vypadali, že se jeden nemůže nabažit druhého. Pohledy, rukama a nakonec i rty, jazykem a občas i zuby zkoumali a laskali všechna místa svých těl. Již od prvního vzájemného dotyku, který ztopořil jejich pohlaví a rozproudil krev v žilách, stupňovali vzájemné dráždění jeden druhého. Jejich těla se spojila nejen propletením končetin a dotykem těl, ale také jedním rytmem a společným plynutím času. Jejich propojení bylo tak dokonalé, že najednou dospěli k vrcholu své touhy. V jeden okamžik se vpradli do výše, do té závratí, která byla o to větší, že byla dvojí.

Následoval dlouhý polibek a klidné uvolnění, chvíle ve které si člověk uvědomuje dotyk a teplo toho druhého, tlukot jeho srdce. Petr měl pocit, že byl v předešlých chvílích na prahu ráje. Položil si hlavu na hrud' svého druhu a slastně zavřel oči.

Ochladilo se, Petr procitl ze spánku a rozhlédl se. Ležel na lůžku, nahý a nepříkrytý, byla mu zima. Lampa u lůžka svítila a na budíčku bylo 3:33. Petr se otočil, aby dosáhl na deku a ucítil nepříjemné tahání v rozkroku. Zaschlé semeno na břiše a stehnech přilepilo chloupky k tělu.

Měl bych své představy někdy zapsat, pomyslel si Petr, když odcházel do koupelny smýt ze sebe stopy po milování sama se sebou.

—NEIL—

EROTIKA V ZÁBAVNÍM PODNIKÁNÍ očima Angličana

Spisovatel Joseph Mills, narozený koncem 50. let, si klade v britském měsíčníku GAY TIMES z dubna 1992 otázku:

Jaký je rozdíl mezi obrázky mužů v gaypornografických časopisech a v časopisech pro mládež věnovaných populární hudbě?

Odpovídá si: Fotky v britských pubertálních časopisech jsou desetkrát erotičtější než v pornografických magazínech.

Profesionální výrobci gayerotiky nemají zřejmě ani ponětí, jak se má dělat jejich řemeslo.

V gay kruzích je často slyšet tři stížnosti: Za prvé — proč pro nás není víc nealkoholických společenských podniků bez řvoucí hudby a bez prostitutů? (To je věc tržních sil.) Za druhé — proč diskdžokejové hrají většinou to, co nikdo nezná a na co nikdo nechce tancovat? A konečně za třetí — proč nikdo neumí vyrobit solidní porno?

Každý ví, jak se dělá dobrá erotika, oblečením, úsměvem, gesty, kterými se seznamujete na ulici, ve vinárně i v práci. Tak proč tohle všechno nevidíme v pornočasopisech a na pornokazetách? Proč se nám stále předkládá nemastná neslaná dieta stále jednotvárně stejných záběrů?

Jeden takový časopis jsem si objednal poštou. Když přišel, myslel jsem, že mi omylem poslali nějakou osvětovou brožurku. Na většině fotografií bylo nádherné pozadí — exotický, zářivý západ slunce. Vegetace tam bylo tolik, že Adamův a Evin ráj se mohl jít schovat. Papír a barvy byly přímo luxusní. A přece jsem si vytrhl jenom dvě stránky a to ostatní jsem zahodil, i když na obou byl jeden a tentýž chlap. Měl ale obličej alespoň jako člověk a tvářil se lidsky. A nebyl úplně nahý!

Nemohu zevšeobecňovat, že je taková všechna erotografie a pornografie, ale troufám si říci, že budete marně pátrat na stránkách časopisů pro gaye po byt' jen vlažném výrazu milostnosti ve tvářích potencionálně přitažlivých fotomodelů.

Co je to vůbec za chlapy? Dal jim fotograf napít nějakého upírského lektvaru, než je začal fotit? Proč obličej každého z nich jako by říkal — co čumíš?! Čeho tím chtějí dosáhnout? Věří snad, že čím opovrživěji se na tebe budou dívat, tím víc po nich budeš toužit? Nevím, ale mně na diskotéce připadají nejpřitažlivější ti, kteří se usmívají, kteří se zasmějí a chovají se přirozeně.

Kdy si konečně výrobci komerční erotiky uvědomí, že zcela nahé tělo je již nudá? A nejnudnější jsou stále stejné trupy, kterými nás krmí reklamy na módu, na videokazety, na erotické telefonní hovory, atd. Lhostejno, zda heterosexuální nebo homosexuální. Lepší to není ani v říši videofilmů. Jakmile se daný před-

mět touhy svlékne docela, není již zajímavý. Vývoj situace před úplným svléknutím je většinou tak slaboduchý, že v půlhodinovém videofilmu je asi tak deset vteřin erotiky — právě jen to svlékání. Voják v erární zelené, napůl rozepnuté košil v maskáčích, mladý dělník v umazaném, propoceném tričku, stahování ostře červených, hedvábně lesklých trenýrek — a již letí penis ven!

Nedávno jsem doma uklízel a chvílemi jsem přitom pozoroval zapnutý televizor. Náhodou jsem na obrazovce zahlédl nejramenatější a nejvypracovanější torzo s nevyraznějšími bicepsy, jaké jsem kdy viděl. Vrhel jsem se k videorekordéru, abych si ho natočil. Nestihl jsem to.

Druhý den v novinovém stánku časopis Number One lákal: „Uvnitř MARKY MARK na plakátě přes dvě stránky. Byl to on! Přilepil jsem si ho na zeď. Zajímavá hladká hrud'. Neumím vysvětlit proč je zajímavý, prostě vypadá, jako by nepožoval, spíše jako nějaký řemeslník někde na ulici, vyfotografovaný, aniž by o tom věděl. Sáhl si na genitál ve značkových džínách. Potom si je stáhl a obnažil — bílé značkové spodky. A usmívá se. Jeho úsměv říká: docela se mi líbí moje tělo a doufám, že se mi bude líbit i tvoje. (Slyšíte, erotofotografové?)“

Dnes vím, že to největší tajemství, které se děti pokoušejí skrýt před rodiči, je to, že pop je téměř výlučně o sexu. „Sexpop“ ovšem v uplynulých desetiletých většinou téměř neexistoval. Populární hudba byla téměř bezpohlavní. V „unisexuálních“ osmdesátých letech to nebylo o mnoho lepší.

V devadesátých letech je pop music daleko zdravější a otevřenější ve věcech pohlavnosti. Dnes — po striptýzu Markyho Marka, po Madonnině onanii na jevišti a po lesbickém videu, po „I Wanna“, „Let's Talk About“, „People Are Still Having“, „I'm Too“, „I Want Your Sexuality“, si dovedu představit, že konkurs před natáčením probíhá stejně jako před filmováním ožehavých scén: „A vadilo by ti, kdyby jsi se musel svléknout? Až do slipů? A onanovat? Na scéně?“

Dochází k tomu, že muž jako předmět sexuálního zájmu, který se do světa dospělých dostal prostřednictvím reklam na žiletky a vody pro holení, dnes mohutně proniká do hudby a televizních pořadů pro dospívající. Je to dobře, protože příliš dlouho se tajilo, že muži vždy byli předmětem zájmu žen a mužomilovných mužů, přesně stejně jako ženy předmětem pozornosti mužů a ženomilovných žen.

-rda-

FEJETON

Léto budiž pochváleno.

Léto budiž pochváleno, praví klasik a já se k němu připojuji. Mé důvody jsou možná trochu jiné, než u citovaného klasika, ale připadají mi o to pádnější. Posuďte sami.

Jakmile jaro začne nabývat na síle a pomalu začíná předávat svou vládu pozeňanému létu, stává se pro mne život radostněji, svět veselejší a hlavně krásnější. Muži, mladíci, pánové a kluci odloží bundy a kabáty, vyráží ven jen v košilích, tričkách, nátělnících a nakonec i svlečení do půl těla. Již z jara se začínají ve výstřizích košil a triček klubat krásné chomáčky ochlupení všech tvarů a barev. Léto pak je odhalí v plné kráse rozepnutých košil až dolů, ba dokonce je někdy vystaví v plné kráse u muže svlečeného do pasu. Stejně tak jsou mým někdy pěkně lačným pohledům — vystavovány obnažené paže s nádhernými bicepsy a nezdířka i zajímavě ochlupené nohy.

Pohled na mladíka v sandálech na bosu a kraťasech ve mně téměř vždy rozpoutá úvahy o tom, jsou-li pod těmi kraťasy ještě slipy nebo ne. Ať už ty úvahy dopadnou jakkoli, stejně si vždy představím, kolik málo pohybů by tomu muži stačilo k odložení všech svršků — případně svršku — a mohl by se protáhnout ve slastné nahotě. Vzápětí si obvykle představím další obraz. Má ruka se suně po většinou krásné svalnatém stehně a po jeho vnitřní straně proniká nohavičkou kraťasů až do sladkého přítmi, kde v hebkém lůžku ochlupení spočívá dřímající úd.

Je nesporné, že nám společnost příliš nepřála a nepřeje. Jedno nám ale nikdo vzít nemůže a ani nebere. S výjimkou partií v rozkroku nejsou ostatní části mužského těla předmětem morálního, či estetického tabu. Takže se většina chlapců, mladíků a mužů v létě za hezkého počasí nestydí svléknout co jen jde.

Nevím jak kdo, ale já si dvakrát ročně uvědomuji ten propastný rozdíl mezi létem a zimou. V létě se na přiléhavých džínách, plátáčkách nebo kraťasech rýsuje vše, případně téměř vše, napěchovaná trička, bohatě vykrojené nátělníky nebo tenoučké košile štědře rozepnuté, to vše dává tušit (a nejen tušit) leckterý půvab svého nositele. V zimě, naopak čepice naražená do čela, tlustý svetr a dlouhá silná bunda spolu s manžestráky a případně neforemnými thermo kalhotami spolehlivě zamaskují a překryjí všechny proporce. Oč lepší je pohled na okolí uprostřed horkého léta.

Pokud jsem stále ještě nepřesvědčil nějakého zarputilého milovníka zimních sportů, dere se mi do pera jedna řečnická otázka. Zažil jste někdy někdo na sjezdovce, či na hřebeni mladíka v klidu odkládajícího jeden svršek za druhým, aby se nakonec protáhl ve slunci nahý? Já to tedy v zimě nezažil, zato v létě na nudistické pláži už mockrát.

Samozřejmě, že nechci nikoho nutit k přesídlení do mírnějšího zeměpisného pásma, jen jsem se chtěl s Vámi podělit o svůj zimní a letní pocit a připojit se ke klasikovi. Léto budiž pochváleno.

—NEIL—

Přečetli jsme za Vás ...

„Růžové seznamy“ v MAĎARSKU ...

Vydavatelé maďarského gay časopisu MASOK byli v lednu 1992 předvoláni na policejní ústředí v Budapešti v souvislosti s vraždou jednoho homosexuálního muže. Policie od nich žádala vydání seznamu předplatitelů časopisu a dokonce i všech inzerentů. Redaktoři označili tento výsledek za „vydírání“ a prohlásili, že jim to připomíná „metody bývalých komunistických úřadů“.

Budapešťská rozhlasová stanice však ještě ve chvíli, kdy vydavatelé byli na policii, vysílala zprávu o této události, takže policie byla nucena od svého požadavku ustoupit a omluvit se.

V roce 1991 jmenovaný šéf policie sliboval, že „vyčistí“ budapešťské ulice od gayů, černého trhu a od prostituce.

Časopis Masok napsal, že tato událost svědčí o tom, že policie má „růžové seznamy“, a že je v případě potřeby použije.

Vydavatelé časopisu Masok hodnotí rok 1991 jako rok úspěchů i neúspěchů. Tiskárna, která s nimi spolupracovala, se podřídila nátlaku svých zákazníků z církevních kruhů a odmítla dále Masok tisknout.

Časopis Pszt nabídl svým čtenářům peněžní ceny za to, že veřejně odsoudí známé homosexuální osobnosti.

Dva časopisy pro gaye — Homeros a Masok — však v roce 1991 dostaly od maďarské vlády dotaci ve výši dvou milionů forintů.

Na rok 1991 budou maďarští milovníci mužů jistě vzpomínat jako na rok, kdy se v rekreační oblasti Dunaje poprvé pořádalo veřejné seznamovací setkání typu „Jack-off party“.

(Gay Times 3, 1992, z angl.
přel. -ard-)

λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ

Ojedinelé muzeum

Každá epocha si nachází svůj způsob prosazování tužeb a přání lidí stejného pohlaví. Německo 19. století „zplodilo“ moderní gaye. Nikdy předtím a nikdy potom nedávali příznivci mužského milování své pocity lásky a krývd tak bezstarostně a beze studu najevo.

Nová výstava gay muzea rekonstruuje vědecké průzkumy, a konečně dostávají slovo i sexuální kontrasty. Pohlednicové portréty, lékařské fotografie a instrumenty, tvarovaly „gay identitu“ 19. století.

Výstava prezentuje mimo jiné také několik kuriózních nálezů z berlínského policejního archivu.

Adresa muzea: Schwules Museum, Mehringdamm 61, 1000 Berlin 6.

Z dopisů čtenářů . . .

Jsem 7 let ženatý, mám 3 děti, slušný byt . . . Líbí se mi však kluci . . . Už v mládí mě přitahovali, ale netroufl jsem si. Až před několika lety jsme oslavovali u známého a jeho přítele . . . Něco jsme popili, hráli karty a hru na fanty. Došlo až k vzájemnému kontaktu a hrám — posléze k úplnému vyvrcholení. Do té doby jsem nic takového nepoznal. A tak žiji v problémech „ženáče“, který by rád poznal charakterního přítele k trvalému vztahu a dovedl udržet za zuby naše společně tajemství.

Ani nevíte, jak dovede deptat pocit strachu z prozrazení. Znáám názory spolupracovníků na 4%-ní menšinu a dovedu si představit, co by se stalo, kdybych byl odhalen a usvědčen.

Snažil jsem se odepisovat i na inzeráty, ale nic z toho nevyšlo. V sauně je to jenom „z nouze ctnost“.

Rád bych se ve vašem časopise více dověděl o problémech bisexuálů.

Váš čtenář Vláda ze severních Čech.

Vážený a milý Vládo!

Jistě jsi našel v letošním 4. čísle rozhovor s bisexuálem Petrem v tomto čísle s Alexem. Máme v plánu pokračování: vždy jedno číslo rozhovor s dvojicí a další se sólistou. Problematicke bisexualita byly věnovány i články v minulém ročníku Lambdy. Otiskli jsme i pohled sexuologa. Tvůj dopis vzbudí u čtenářů jistě ohlas.

Nejdůležitější rozhodnutí však záleží na Tobě samotném. Najít v sobě odvahu, a napsat do redakce na adresu uvedenou v tiráži. Musíš však vystoupit z anonymity, uvést svoje plné jméno a adresu, event. jméno a adresu nejlepšího kamaráda, který by Ti poštu předával. Lze také použít možnosti POSTE RESTANTE na kterékoliv poště, ale musíme znát pravdivé jméno a příjmení. Poste restante na heslo pošta nepřijímá.

Napišeš-li přitažlivý inzerát, diskretnost je zaručena. Ostatní informace byly uvedeny v instrukcích k inzerci v prvních číslech LAMBDA. Text uveřejníme v nejbližším možném termínu po obdržení.

Za redakci Zdeněk Z.

λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ

Mladí nevědí, co chtějí, ale nesnesou, aby je vybízeli k něčemu jinému.

Rowlandová H.,
amer. spisovatelka, 1876

Nejsnadnější způsob, jak ztratit důvěru a úctu mladých, je dávat jim nekonečné rady

E. Hemingway,
amer. spisovatel, 1898—1961

Dívej se mi do očí

*Když vejdu do Tvých dlaní najdu ztracený klid
Když vejdu do Tvých dlaní poznám, co je láska, cit*

*Když noc promění se v den
radost splní naše přání
Když noc promění se v den
poznáme, co je to milování*

*Vítř naděje a štěstí
ruletu života roztočí
Netřeba slov, proto jen šeptám
dívej se mi do očí*

(HB)

λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ

*Mládí je božská nemoc,
z níž se každý den
trochu uzdravujeme*

Italské přísloví

*Mládí žije z nadějí,
stárá ze vzpomínek.*

Francouzské přísloví

ZAJÍMAVÉ OSOBY V LAMBDE

Vypívá o sobě A l e x Š . , (1940), ženatý, absolvent průmyslové školy — povoláním technik.

Alexi, přestože se počítáš mezi „zralé tatíky“, vzpomeneš si někdy na léta svých gay začátků?

Ale ano! Svou orientaci jsem poznal již v pubertě. Začátky byly trapné až směšné . . . ,parta kluků, kteří se nevěnovali jen fotbalu a holkám, ale občas zalezli i někam daleko, a pohlali si navzájem spolu. Vzpomínám na spolužáka, s ním jsme si vymysleli, že on je americký kapitán, jako náhodou mě potká; a už bez jakékoliv přípravy se předvede v celé kráse své fyzické výbavy. Moc se mi to tenkrát líbilo a tak jsme pokračovali v ložnici kamarádova bytu. Měl jenom matku a ta pracovala na směny. Myslím, že jsme se navzájem dokonale zaučili . . . Byl jsem sice o dva roky mladší, ale asi větší pedagog. On byl zase učelivým žákem . . .

Prožil jsi potom jistě mnoho různých okouzlení . . . Došlo i k vážné a delší známosti?

Došlo, a to díky inzerci ve Vašem časopise. Od prvního dne známosti jsme byli více než jen intimní přátelé. Byli jsme snad bráskové, snad blíženci, nevím do dnes, jak to přesně nazvat. Perfektně jsme si rozuměli po všech stránkách, i když byl mezi námi deset let věkový rozdíl. Naše milování bylo skutečně nádherné, dodnes mám vše v živé paměti. Nebydleli jsme spolu, a proto jsme se těšili na pravidelné víkendové návštěvy jako dvacetiletí kluci. Vzdálenost 130 km jízdy vlakem mi připadala nicotná proti jistotě, že na mě bude vždy čekat na peroně. Byl tam vždycky — nikdy nezklamal.

Rozhodli jsme se trvale spolu žít a bydlel, ale tentokrát jsem zklamal já. Podlehl jsem obrovskému psychickému nátlaku a manželčíným slibům a zůstal u rodiny. Zachránil jsem sice osobní pohodlí a mnohé další výhody, které poskytuje rodinný život, ale navždy jsem ztratil velikou a opravdovou lásku.

Proč jsi se tedy ženil?

Z velké hlouposti, protože jsem si myslel, že „TO“ přejde s pravidelným manželským stykem a že na vše, co bylo před tím, zapomenou. Také jsem chtěl mít děti. To druhé se mi splnilo; mám 21 letou atraktivní dceru. Ovšem to první se ukázalo jako totální blbost. Nic nepřešlo . . . ,časem přišly citové a sexuální rozpory s manželkou. Dávno již spolu jako muž a žena nežijeme. Manželství udržujeme především z ekonomických důvodů, které dnes nejsou zanedbatelné.

Provedl jsi svůj „coming out“?

To je sakramentsky těžká věc! Manželce jsem se přiznal až pod tlakem důkazů, když jsem prožíval svou velkou lásku na dálku stotřiceti kilometrů. Tehdy mi bylo všechno jedno. A tak někdy žertem, jindy vážně, slyším připomínku . . . Kolegům v zaměstnání nebo přátelům nemám odvahu! A proč taky . . . ?

Jak se díváš na Gay hnutí u nás?

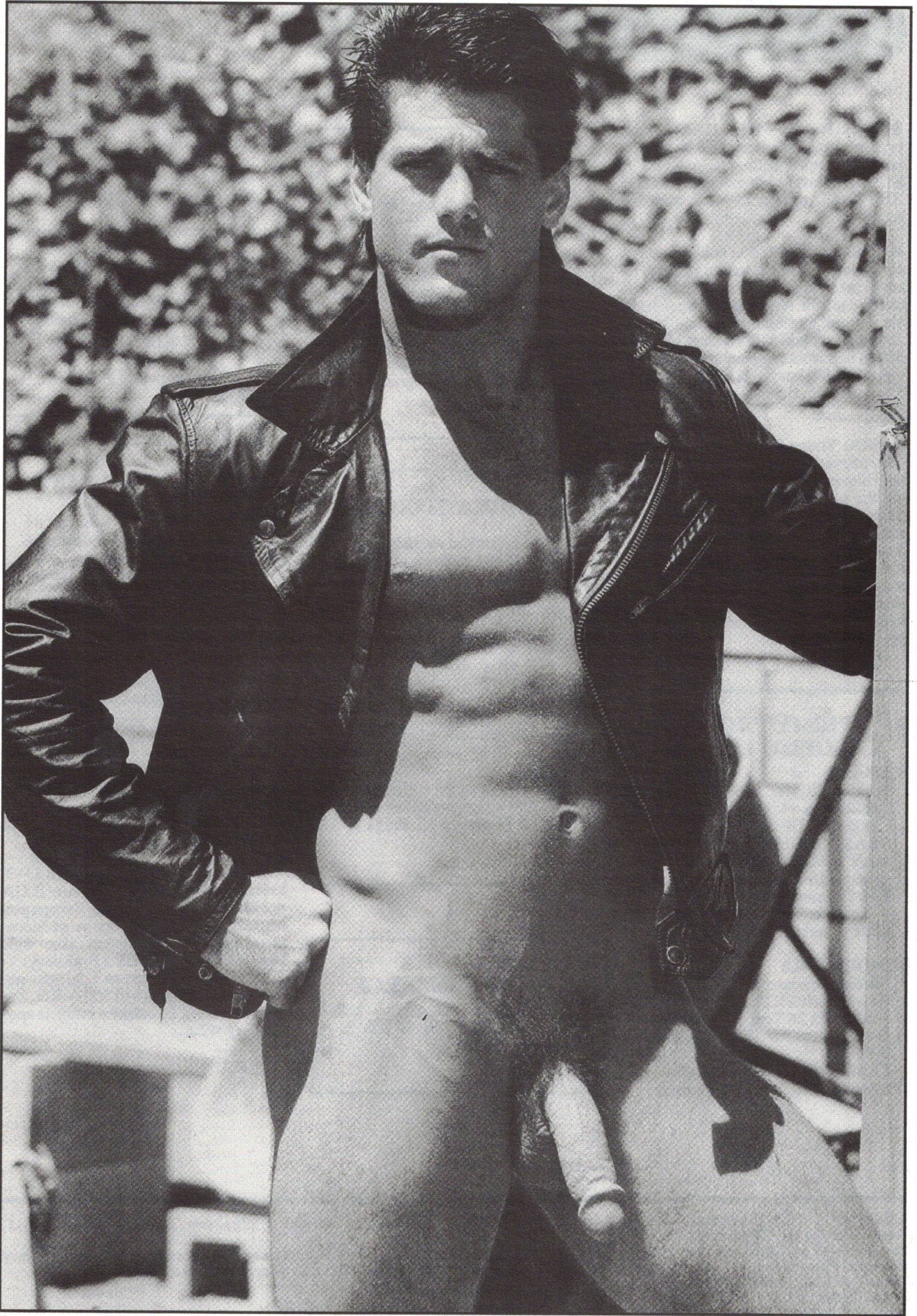
Jsem přesvědčen, že převážná většina společnosti je právě v této otázce nejvíce poznamenána minulým obdobím. Posměšky a existenční znemožnění jsou jen těmi nejzákladnějšími útoky.

Heterosexuálové, kteří se dnes tváří jako demokracie sama, bývají při zjištění gaye ve své společnosti horší fašistů. Uteče ještě moc a moc vody v našich řekách, než dosáhneme liberálnějšího postoje společnosti k naší minoritě.

Tím více si vážím lidí, kteří v Gay hnutí pracují; kteří dělají pro gaye osvětovou práci časopisem Lambda, kteří nehledí na námahu a věnují tomuto hnutí svůj volný čas. Snad budou moci jednou výsledky této práce předat mladým a pro věc zapáleným následovníkům. Věřím, že se takové časem najdou . . .

Děkuji za rozhovor

—ina—



INZERCE

SEZNÁMENÍ

● **Písek:** Květen — měsíc lásek je už sice pryč, přesto i já hledám dál — lásku, kluka milého, upřímného a něžného do 35 let. Chci milovat a být milován. Blondák 27/170/63, modrooký s vlastním bytem. **Zn. 31/92**

● **Praha:** 27/177/66, štíhlé postavy, černovlasý, upřímný, trochu i citový, férový kluk by si přál najít někoho stejného osudu a je sám. Nezáleží mi na penězích, ale na tom, abychom byli spolu šťastní, navzájem si pomáhali. Hledám kluka do 30 let, nejr. sportovce nebo sportovního typu. Jseš-li takový, pak napiš, přiložíš-li foto, odpovím ti a také pošlu foto. **Zn. 32/92**

● **SRN:** Young Brasilien, 26 years old, 173/55, wish to find a boy friend, to live with him in Brasil near the beach and enjoy the nature of diferents tropical islands. I'm in Germany every Year in the summer time in professional reasons. You can write me in English, Spanish, Ital. or Germain. Very nice to receive a copy of photo or original. Write to: José Augusto da Silva, Bor-kumstr. 14, 4590 Cloppenburg, Germany. **Zn. 33/92**

PŘÍMÝ PRODEJ ČASOPISU LAMBDA

V PRAZE:

RESTAURANT U NÁDRAŽÍ
— Nádražní 44 PRAHA — Smíchov
LINDA SHOP — J. Masaryka 43
PRAHA — Vinohrady
GAY DISCO VALDEK
— nám. Míru 1 PRAHA — Vinohrady
I. Z. O. Lambda — Praha
— Krymská 18 — PRAHA-Vršovice
klubové setkání 4. a 18. VI.

MIMO PRAHU:

Nádraží Roudnice n/L. prodejna tisku
Gay-klub-SPEKTRUM
— Krupská 26 Teplice — lázně
G-klub U RICHARDA — Lužova 29
Brno
LAMBDA — Frýdecká 62 Ostrava
LAMBDA — České Budějovice

RŮZNÉ

KLUBOVÁ SETKÁNÍ v červnu

Redakce Lambdy a výbor 1. ZO Praha Vás zve na klubová setkání dne 4. a 18. června od 19 hod. na adrese Krymská 18, Praha 10 — Vršovice. Tram 4, 22 z nám. Míru, 2. stanice výstupní (Krymská), nedaleko kina Pilotů. Možnost posezení, občerstvení, prodej gay tiskovin, široká nabídka period. tisku k prohlížení, příležitostné videoprogramy či besedy.

NABÍDKA TISKOVIN

Nabízíme zaslání starších jednotlivých čísel i souborů měsíčníku Lambda do vyčerpání skladových zásob poštou na dobírku. Ročník 1990

— 1 výtisk za 2 Kčs,
ročník 1991

— 1 výtisk za 4 Kčs,
ročník 1992

— 1 výtisk za 6 Kčs
plus poštovné dobírky
9—10 Kčs (dle váhy)

Na skladě již nemáme č. 1/90 a 3/92

Chybějící čísla z r. 92 možno dosud zakoupit osobně na adrese Linda shop, J. Masaryka 43, Praha 2.

NABÍDKA PLOŠNÉ INZERCE

Přijímáme texty k plošné komerční inzerci, cena 10 Kčs za 1 cm².

FOX/KONTRAKTA

Karlovy Vary
U koupaliště 842/8
nabízí všem čtenářům Lambdy: dánské měsíčníky SHOW BOY a TOY buď na dobírku nebo formou předplatného. Nejnovější tuzemskou novinku vysoce erotického magazínu ALAN — boy. Speciální Gay časopis z oblasti leader-sexu a S/M. Máte-li zájem, zdarma zašleme nabídkový list. Těšíme se na Vaše objednávky a budeme Vám velmi zavázáni, pokud tuto objednávku rozšíříte i mezi své Gay přátelé a známé.

FOX/KONTRAKTA

Karlovy Vary
U koupaliště 842/8

VINNÝ RESTAURANT U NÁDRAŽÍ

Praha 5 — Smíchov Nádražní 44 (u stanice Metra Smíchovské nádraží a stan. tramvaje č. 12) Vás zve k příjemnému posezení a k bohatému výběru jídel a nápojů.

Otevřeno denně kromě neděle od 22—02 hodin.

30 míst k dispozici.

Možno volat v případě přání rezervace kdykoli na č. tel. 54 58 14

PŘÍMÝ PRODEJ ČASOPISU LAMBDA

KONFERENCE ILGA

V Bratislavě se konala ve dnech 1.—3. května 6. regionální konference ILGA pro východní a jihovýchodní Evropu pod názvem „Východní Evropa ve sjednocené Evropě“. Pořadatelem akce bylo Hnutie GANYMEDES z Bratislavy.

Účastnický poplatek za 1 delegáta nebyl zrovna nejmenší, a to 500,— Kčs. Zahřoval stravu, 2 noclehy a vstup na společenský večer.

LAMBDA — vydává redakční kolektiv. Adresa redakce, příjem předplatného, inzerátů a příspěvků: Lambda, pošt. schr. 13, Černokostecká 20, 100 00 Praha 10.

Za pravdivost a původnost příspěvků odpovídá autor. Příspěvky nejsou honorovány. Redakce si vyhrazuje právo na redakční a stylistické úpravy příspěvků. Příspěvky nemusí být vždy souhlasné se stanoviskem redakce. Distribuce vlastní sítí v zalepené obálce a kameloty.

Tiskne DAGRA, Praha 10, Žitomířská 1

Reg. č. 46 824